

கவிதை

இளங்கவிஞர்களுக்கான
இருதிங்கள் ஏடு

ஆசிரியர்:
அ. யேசுராசா

முச்சதிரில்...

நாக. சிவசிதம்பரம்

கூற்றரையில் தலைமோதிக்
கதறியமும் அலைகளில் - உன்
கால்பதித்த அடையாளம் கரையமுதல்
மனசில் அன்று நீ விதைத்த
நா நினைவுகளைச் சுமந்தபடி
நிலவுமற்ற தனிஇரவில்..... நான்
உருகும் நெருப்பானேன்.

ஆளுதலி அற்ற
அயல்நேர இரவில் எல்லாம்
தான் உதவியாகத்
தழுவிவந்த முகில் யாவும்
தாய்போல் உன்முகம் தேடத்
"தனி"ப்படகில் "வெடி" யானாய்... ..

உன் முச்சதிர்ப்புக் காற்றுவந்தென்
விழிதுடைக்கும் விரல்களென
மெளனமொழியாய் என்
சுனதுடன் ஒன்றானாய்.

உன்னோடு உலவிய
ஒழுங்கை தெரு வயல்வெளிகள்
பனைவடலி... யாவிலுமே
என்னோடு நீ திரிவாய்.....
இனியும்!

- ☆ அனுபவம் நிறைந்த வைத்தியர்களின் 24 மணிநேர சேவை
- ☆ சகல துறைகளிலும் வைத்திய நிபுணர்களின் ஆலோசனை
- ☆ சத்திரசிகிச்சை வசதி
- ☆ மகப்பேற்றுக்கூட வசதி
- ☆ பற்சிகிச்சை வசதி
- ☆ ஆய்வுகூடப் பரிசோதனை வசதி
- ☆ ஈ. சி. ஜி.
- ☆ விசேட மருத்துவ விடுதிகள்
- ☆ இரவு பகல் மருந்தக சேவை

நவீன

மருத்துவ வசதிகள்

அனைத்தும் கொண்டது

வில்லியம் ஹாவே

தனியார் மருத்துவமனை

William Harvey Private Hospital

இலக். 17, கண்டி வீதி,
கண்டிக்குளி, யாழ்ப்பாணம்.

கவிதை

இளங்கவிஞர்களுக்கான
இருதிங்கள் ஏடு

தேர் : 1
உலா : 4

ஐப்பசி - கார்த்திகை 1994

ஆசிரியர்:
அ. யேசுராசா

1, ஓடைக்கரை வீதி,
குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

“இளமைக் குருதி தாய்மூலே
எதிரகாலத்தின் கனலைமூடும்;
விழித்த வாலிபம் நடைபோடுதா!”
— பூர். பூர்.

விழித்திருப்போம்!

தமிழர் பிரச்சினைக்கு 'சமா தானத் தீர்வு' காணப்போவதாக பிரதமர் சந்திரிகா சொல்கிறார்; 'தீவிர முற்போக்காளர்' என்ற தோற்றத்திலும் பிரமாண்டமான முறையில் இவர் சித்திரிக்கப்படு கிறார்.

காலங்காலமாக இன ஒடுக்கு முறைகளையும், உச்சக்கட்டமாக கொடிய ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தையு ம் தமிழ்மக்கள் வீது கட்ட விழ்த்து விட்டது சிங்கள அரசு கள்தான்; எனவே, யுத்தத்தை நிறுத்தி தமிழர் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் பொறுப்பும் சிங்கள அரசு க்கே உண்டு.

பொருளாதாரத் தடை, பின் சாரத்தடை போக்குவரத்துத் தடை என்பன ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தின் பகுதிகளாகத்தான் கையாளப் பட்டன; இவை உடன் நீக்கப்பட வேண்டும்.

ஆனால், தமிழ் மக்கள் இரத்தம் சிந்திப் போராடுவது இவற்றுக் காக அல்ல; நிலையான சமத் துவம் - கௌரவம் - சுதந்திரம் ஆகியவற்றுக்காகவே போராடு கிறார்கள்.

தன்னாட்சி உரிமை, தமிழர் தாயகம் என்பவற்றை அங்கீகரிக்கும் தீர்வுத் திட்டமே உண்மை யான- அர்த்தமுள்ள- சமாதானத் தீர்வாக இருக்க முடியும்.

→ (4 ஆம் பக்கம்)

அழியாத ஆன்மாக்கள்!

மேர் மன்ரேசா பறுநாந்து

இதமான இளந்தென்றல்
தெய்வீக கானமொன்றால்
திண்டியது என் காதை
எங்கிருந்து அந்தி...
அழியாத ஆன்மாக்கள்
மீட்டுகின்றது
அதன் நரம்பினை
மெல்ல நடந்தேன்
இசை கேட்ட
திசை நோக்கி
அது மீட்டுவது
என்ன?
எங்கே அத்
தெய்வீக கானம்?
அது மீட்டுவது
விடுதலை கானத்தையா?
இல்லை
சுதந்திர தாகத்தையா?
அன்னை தமிழீழம்
அழுகின்றாள் -
அந்நிய ஆட்சியில்
அல்லலுறும் தன்
மைந்தரைப் பார்த்து
செழிப்போடு
தலை நிமிர்ந்த
தன் மடியில்
இடிந்த கல்விக்கூடங்கள்
உடைந்த பெரும்
கட்டடங்கள்
அடுக்காக
அகதி முகாம்கள்.

அத்தனையையும்
எண்ணும் போது
அன்னை முலை
இரத்தத்தைக்
கொப்புளித்தது.
தமிழன்னை கண்ணீர்
துடைக்க
அர்ப்பணித்தேன் என்னை -
அழகாகத் தன் சுரத்தை
மீட்டி முடித்தது.

அது,
மீட்ட சுரத்தைப் பதித்தது தன்
குருதியாலோ?
மீட்ட சுரத்திற்கு
மெருகட்டியது
போர்முனையோ?
மெய் மறந்து
மெல்ல நடந்தேன்
அவ் ஆன்மாவின்
இருப்பிடம் தேடி.

அகன்ற பெரும் பாதை
அதனிடையே
கட்டவிழும்
மொட்டிலிருந்து
கதை பேசும் வண்டுகள்
நட்ட செடியிடையே
நடனமாடின -
ஆன்மாவின் கிதத்தில்
தமை மறந்து
ஆடினவோ!

அண்டமே துயிலும்
அந்த அமைதியிலே
அடுக்கான சமாதிகள் -
புனிதமான விதை குழிகள்
கண்ணுக்கு எட்டின.

காற்றோடு கலந்து
கவி படைத்தவர்கள்
கடல் நீரோடு கரைந்து
காவியமானவர்கள்
சரித்திரம் செதுக்கும்
இளஞ் சிற்பிகள்
தம் உயிர் ஈந்த
தியாக தீபங்கள்
சுதந்திரம் தேடிய
விடுதலை வீரர்கள் -
அழியாத ஆன்மாக்கள்.....

அனைத்துமே அந்தப்
புனித குழிகளிலிருந்து
ஆன்மகீதங்களை
அமைதியாக
மீட்டிக் கொண்டிருந்தன.
அத்தனையும் மீட்டுவது
ஓரே சுரம் தான்
அது...
"நாம் என்றுமே
அழியாத ஆன்மாக்கள்!"

சமுத்திரங்கள் எரிந்த கதை!

புலேந்தி தீலீப்காந்த்

ஒரு முகம் -
அந்த ஒரே முகம் -
உனக்குள்
உனக்கு நிலம் காட்ட
முகம்
நீட்டுகின்றது.
அந்தமுகத்தில்
உன் வாழ்வை
என் வரலாற்றை
நம் தேசத்தை
எந்நாளும் எந்தநிமிடமும்
நான் -
தரிசிக்கின்றேன்!

தொலைக்கிறாய் ;
வண்ணப் படங்களால்
வாலிபத்தைக் கரைக்கிறாய்.
வீரக் காற்றில் -
அந்தமுகம்
கோடி முகங்களாக
உனக்குத்
தெரியவில்லையா?
உன் வாலிபம்
ஒன்றைக் கேட்டு
கழுத்தை
நிமிர்த்தவில்லையா?

கன்னத்தில் தவமும்
தென்றலை -
கண்களால் பருகுகிறாய்;
எண்ணக் கறையான்களால்
இதயத்தைத்

அந்த -
முகத்தைப் பார்
அப்போதுதான்...
சமுத்திரங்கள் எரிந்தது தெரியும்;
உன்
சரித்திரங்கள் புரியும்!

இரவு வேளையில்...

இளந்திரையன்

புகல் தூங்கியிருக்கும்
நிலவும் தூங்கியிருக்கும்
வில்லமுத்த என்
விரல்களும் விழித்திருக்கும்!
எதிர்வரும் பகலைப் பார்த்து
என் கண்கள் பூத்திருக்கும்!

மூளையில் பதிந்திருக்கும்
தாயகம் எனும் வீடியோ நாடா
உள்ளத்திரையிலே
ஒடிக்கொண்டிருக்கும்!

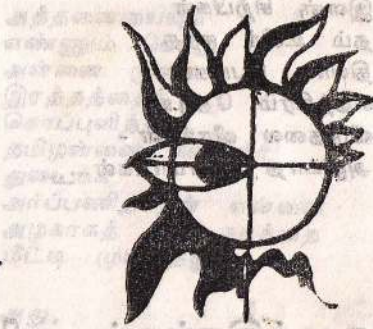
டிக், டிக் எனக் கழியும்
செக்கன்கள் ஒவ்வொன்றும்
யுகம், யுகமாய்த் தானிருக்கும்!

ரவைக்கூட்டுச் சிறையிருந்து
ரவைகள் துடித்திருக்கும்!
என் மனதிலிருந்து
வெளிவரத் தவிக்கும் கவிதைகளாய்

உணவெனும் உயிர்காப்பிகூட - என்
தொண்டை வாயிலைக் கடக்க அந்தரப்படும்!

என் காவலிருப்பில்
கால், கைகள் களைத்தாலும்
உள்ளம் விதிவிலக்கு!

சூரியன் எப்போது வருமோ
அதுவரை
இந்தநிலை எனக்கிருக்கும்!

☆

(1 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
காலங்காலமாக சிங்கள அரசு
களால் ஏமாற்றப்பட்டதே தழி
ழரின் அரசியல் வரலாறு. எனவே,
தழிழ் மக்களாகிய நாம், தற்
காலிக வசதிகள்- சொகுசுகளில்

மயங்காது, நிரந்தர சமத்துவ
மும் கௌரவமும் நிறைந்த சமா
தானத் தீர்வுக்காக, விழிப்புடன்
இருப்போம்!

☆

எண்திசைக்கும் உணவுண்டு

கனகர் மகன்

வீண்ணுலகம் கற்பனையில் சென்று
விளையாடும் என்னுறவே
கண்ணெதிரே பல நிலங்கள்
காடாகக் கிடக்கிறதே
விண் கொட்டும் மழைநீரும்
விணாகப் போகிறதே
கண்ணீரைத் துடைக்கின்றாய்
காணாதோ உணவு போதாதோ
புண்பட்டோம் எழுந்து நிற்போம்
புழுதி மண் எமதேதான்
அணைத்துக்கொள் எம் நிலத்தை
ஆசைத்தாய் அவளேதான்
பண்படுத்தி பயிர் செய்வோம்
பாட்டிசைப்போம் வயலூரில்
எண் திசைக்கும் உணவுண்டு
எனக்கூறி உழவு கொள்வோம்
சுண்ணாம்புப் பாறை மீதும்
சுகமான வாழ்வுண்டு!

☆

முடிவு

லாங்ஸ்ரன் ஹீ யூக்ஸ்
(அமெரிக்கா)

சுவரின்மீது அங்கே
மணிக்கூடிகள் இல்லை
காலமும் இல்லை,
காலதொடங்கி மாலை வரைக்கும்
தரையின் குறுக்கே அசையும்
நிழல்களும் இல்லை.

கதவின் வெளியே
அங்கு,
இருளும் இல்லை;
ஒளியும் இல்லை.

அங்கு கதவே இல்லை!

☆

தமிழில்: கடலோடி

புதிய விதிமுறை

கருணாகரன்

அந்தச்சுவரில் கீறாதே மகனே!
முற்றத்தில் உழக்கி விளையாட வேண்டாம்
அந்தப் பூக்களைப் பறித்தல் கூடாது
அவையொன்றும் நம்முடையவையல்ல.
நேற்றைக்கு நாங்கள்
அந்தரிச்சு வந்தபோது
அந்த இரவிலும் இந்த வாசலைத் திறந்தார்களே
அதற்கு நன்றி
ஆகவே மகனே பொறுத்திரு
எங்களுடைய வீட்டுக்குப் போனபிறகு
நீ ஓடித்திரியலாம்
முற்றத்தில் உன்பாட்டுக்கு விளையாடு
தளிரெறியும் மாமரத்தில்
கயிற்றுஞ்சல் கட்டிக் காற்றில் ஏறு
நிலாவில்தோய்ந்து நெடுநேரம் மணலில்
படுத்தபடி வாணைப் பார்த்திரு
அதுவரைக்கும் இந்த வீட்டிலே
நாங்கள் இருப்பதே போதுமானது
மகனே

வேண்டாம் வேண்டாம் எனும்
விலங்கிடும் கொடுமையை விதிக்கும் துன்பமென் வாழ்வு.

அன்பின் சிறு பூவே
அவர்களின் பாத்திரங்களைத்
தயவுசெய்து தொடாதே
கிணற்றடியில் தண்ணீரை ஊற்றவேண்டாம்
துணிகளை உன்பாட்டுக்குப் போடுதல் கூடாது
ஏது செய்ய
காலம் சுருக்குக் கயிறான பின்
கண்டதுக்கும் மறுப்பைக் கட்டளையிடும்
உறவாயிற்று நமக்கு. ☆

என் சின்னச் சிநேகிதிக்கு...

நகைத்தீரா

சின்னிவிரல் பற்றி கன்னி நடை பயிலும்
என் சின்னச் சிநேகிதியே
பூத்த புதுமலரே புத்துயிரின் சிறு வித்தே
உனக்காக ஒருகவிதை உள்குக்குள் சொல்லுகிறேன்
பெண்ணென்று ஒருநாள் பேரழகாய் நீ திகழ்வாய்
தப்பெண்ணம் தோன்றுமுன் தவறாய் நீ வளருமுன்
இப்போதே சொல்லுகிறேன் எப்பொழுதும் மறவாதே.

நிலவென்றும் மலரென்றும் நிலவுலக மாதுதானோ
ஐயகோ! உன்னழகோ அழகென்று
அழகாய்த் தான் கவிசொல்வார்
அழகென்றால் என்னவென்று
புது அர்த்தம் சொல்ல வா
நிலவல்ல பெண்ணவள்
மின்னல் என்று சொல்ல வா!

சமைத்துப் போடவும் சந்ததியை ஆக்கவும்
அமைத்துத் தருவார்கள் அதுவும் ஒரு வாழ்க்கையா?
அடுப்படியே கதியென்ற அந்தக்கால சாஸ்திரங்கள்
அடுப்பிற்குள் போகட்டும் அடுத்தது நீ எழுந்து வீடு.

உலகம் இது என்னம்மா உருவானது உன்னாலம்மா
அகிலமே வணங்குதம்மா அன்னை என்று உன்னையம்மா
பெண்ணாலே ஆனது பெண்ணுக்காய் ஏன் இல்லை?
அன்பாலே ஆனது அன்புக்காய் ஏன் இல்லை?

தொள்வரையில் கூந்தல் தொடரும் வாய்ப் பந்தல்
நாளுக்கு ஒரு நாகரிகம் நல்லது இல்லையம்மா
மெல்ல நீ மாறவேண்டும்
உன்னை நீ அறிய வேண்டும்.
வீட்டேற்றி வாழ்க்கை விடுதலை இல்லையம்மா
அலட்சியப் பேச்சு இலட்சியம் இல்லையம்மா

என் சின்னச் சிநேகிதியே
உன்னை சிந்திக்கச் சொல்லுகிறேன்.

தொட்டில் ஆட்டுங்கை
தொல்லுலகை ஆளுங்கை
துளி ஆட்டுங்கை - இன்று
துப்பாக்கி தூக்குங் கை.

இன்னமும் என்ன?
சின்னவளே என்னவளே
சின்னத்தனம் துடைக்கச்
ஓக்கிரம் நீ வளர்ந்துவிடு!

மரண உழைப்பு

கற்பகன்

இராணுவ முகாம்களாய் மாறிய
 உற்பத்திச் சாலைகளின்
 உருவப் பதிப்புக்கள்.
 பாற்குடத்தில் விசத்துளிகளாய்
 பயிர் நிலத்தில்
 வரட்சியின் கோடுகள்.
 கடந்தாயின் பிள்ளைகள் அவள்
 மடியில் வடிக்கும்
 கண்ணீர்ச் சாரல்கள்.
 பிச்சைக் காரனிடம் தட்டிப்பறிக்கும் பிசாக்களாய்
 சிறு உழைப்பின்
 தொல்லைகள்.
 உடலை எருவாக்கும் உழைப்பாளியின்
 விலை மதிப்போ
 செல்லாக் காசுகள்.
 உணர்வுகள்... .. விரக்திகள் -- ... ஓர் மங்கள்
 விடுதலை வேண்டிய
 பிரசவம்.
 உழைக்கும் கரங்கள் உறுதியாய்
 இணையும் போது
 நிகரேதுமில்லை! ☆

உள் வெளி

செ. பொ. சிவனேசு

முகமும் முகமும்
 மலர்ந்துகொள்ள
 அகமும் அகமும்
 முஞ்சை திருப்ப -
 எம்மிடை சுமுக உறவு!

இராணுவ விஜயம்

இயல்வாணன்

ஒரு கனத்த நாளென்று
 அப்பு சொல்லிய காலையில்

தெருவில் ஆடை கிழிந்து
 ஏதோவொரு வெறியில்
 திரியும் விசரணைப் போல்.

கட்டவிழ்த்துப் பாயும்
 காளை மாடுகள் போல்,
 வாலை நீட்டி அலையும்
 தெரு நாய்கள் போல்,

வேலிகளைப் பிரித்தபடி
 'அது' கள் வந்தன;
 மதியத்திற்குள் திரும்பின.

பின்.....
 கிராமத்திற்குள்
 காயமடைந்த நாங்கள் சிலரும்
 சடலங்கள் பலவும்
 எரிந்து எஞ்சியிருந்தவையும்
 மட்டுந்தான்! ☆

எனினும்...

க. சிறீ தரன்

கூலைக் கதிரவனின்
 கதிர் வீச்சில் எம்மண்ணின்
 இடிந்த கட்டடங்களும்
 சிதைந்த உடல்களும்
 முகாரி பாடும்

முகங்களும்
 இடுக்கண பார்வையும்
 கண்ணிற்குக் காட்சியாயின.

எனினும் அச்சமில் எம்மினம்
 ஆர்ப்பரிக்கும்.....
 நிச்சயம் புதிய
 வரலாறு படைக்கும்! ☆

மலை ஏற்றம்

புனிதன்

ஆதோ தெரிகிறது மலைஉச்சி;
சமவெளியில் நின்று பார்க்கையில்
துலாம்பரமாகவே தெரிகிறது.
நாங்கள் மலையில் ஏறிடுவோம்;
வெற்றிக் கொடியை நாட்டிடுவோம்.

மலையின் பாதை நெளிந்து வளைந்து
மடிப்புகளாகித் தொடரலாம்;
செங்குத்தான ஏற்றங்கள் திக்குமுக்காட்சி செய்யலாம்;
பாம்புகளும் விசப்பூச்சிகளும் எதிர்ப்படலாம்.
பற்றைகளும் முட்டிதார்களும் பற்றிப்பிடிக்கலாம்.
மலையின் ஆழப் புதர்களிலிருந்து
நரவேட்டை யாடும் கொடிய மிருகங்கள்
குறுக்கே வந்து வழியை மறிக்கலாம்;
என்றாலும்,

இவற்றை எல்லாம் தவிடுபொடி செய்து
நாங்கள் மலையில் ஏறிடுவோம்;
வெற்றிக் கொடியை நாட்டிடுவோம்.

நீண்ட வழிநடப்பில்
எங்களில் சிலர் சலிப்புற்று விடலாம்;
பாதை தெரியாதோர் பள்ளத்தில் வீழ்ந்து
மீளமுடியாத அவலத்தில் முனங்கலாம்;
பாம்புக்கும் பூச்சிக்கும் பாதைத்தடைகளுக்கும்
பாதிவழியில் பலர் பலியாகலாம்;
ஏறமுடியாத ஏமாந்து போனவர்கள்
எங்கெங்கோ இருந்தெல்லாம்
கோஷங்கள் போட்டு நீட்டி முழங்கலாம்.
என்றாலும்

எங்கள் தலைவனவன்
பாதைத் தடம் பற்றி
நாங்கள் மலையில் ஏறிடுவோம்;
வெற்றிக் கொடியை நாட்டிடுவோம்!

முகவரியை மாற்றியுள்ளேன்

மு. வீண்பராகவன்

ஓ... என் இனிய
நன்பனே!
அந்நிய நாட்டில்
வசிகமும் உனக்கோர்
அவசரச் செய்தி!
அவசியச் செய்தியும்
கூட.

நான் என்
முகவரியை
மாற்றியுள்ளேன்
உன்னைப் போல்
நானும் எங்கேனும்
அகதியாய்
புலம்பெயர்ந்து விட்டேனோ
என்றெண்ணிப்
புலம்பாதே

சொந்த மண்ணில்தான்
என் முகவரியை
மாற்றியுள்ளேன்.

நானும் நீயும்
'ஒளிச்சுப் பிடிச்சு'
விளையாடிய
அதே மாந்தோப்பு
வீடுதான்.

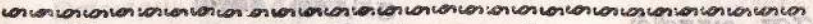
நீ மறந்திருக்க
மாட்டாயென
நம்புகிறேன்.

பள்ளிக்குச் செல்லும்
வழிநெடுக
எமக்குப் பச்சைக்
குடைபிடித்து
வழியனுப்பி வைத்தனவே
பசும் மரங்கள்
அதே பழம்பெரும்
விதிதான்.

ஆனாலும் என்
முகவரியை
மாற்றியுள்ளேன்.

அந்த மாந்தோப்பு
வீட்டிற்காய்
எந்தன் பழம்பெரும்
வீதிக்காய்
என் முகவரியை
மாற்றியுள்ளேன்.

இப்போ என்
வீட்டு விலாசம்
இதுதான்:
'விடுதலையகம்'
மாவீரன் கப்டன்
மலரவன் வீதி,
புனிதநகர், தமிழீழம்.

“ எங்கள் இளமை ஆணையிட்டது -
நெருப்பில் பாய,
நாங்கள் நேசித்த எல்லாவற்றிற்காகவும் போரிடும்
மனிதத் தன்மை அடைந்த
என் தோழர்களுடன் இருக்க
நானும் அவசரப்பட்டேன்.”
- போரில் போகக்கோள்
(ரஷ்யா)

நான்கு கவிதைகள்

ஆபுத்திரன் (தமிழ்நாடு)

குடைகள்

சூன்கள் வீட்டில்
இப்போது இரண்டு குடைகள்.
அப்பா
முதல் சம்பளத்தில்
வாங்கிவைத்த
கறுப்புக்குடை ஒன்று
மிகப் பெரிதாய்.
அக்கா இப்போது
தன் சம்பளத்தில் வாங்கிக்
கொண்ட

வர்ண மயமான
பட்டன்குடை மற்றொன்று.
நிதானமாய் விரியும்
கறுப்புக் குடை
அதன் கம்பீரம் இழந்து
பொத்தல்களுடன் இன்று
பரண்மேல் கிடக்க,
தொட்டாலே சீறும்
வர்ணக் குடை
அக்கா கைப்பைக்குள்
எப்போதும் பத்திரமாய்
யார்கை படாமலும்.
வீதியில் கடக்கும்
விதம் விதமான குடைகளை
ஏக்கத்துடன் பார்த்திருக்கும்
வீட்டுத் தங்கைகள்.
மழை பெய்துகொண்டிருக்கிறது
உள்ளேயும்
வெளியேயும்.

என் வாசலில்

இவர்களை
நன்றாய்த் தெரியும் எனக்கு.
இந்தக் குரங்காட்டியை
பாம்புப் பிடாரனை
'பூம் பூம்' மாட்டுக்காரனை
எல்லோரையும் தெரியும் எனக்கு.
இவர்கள்

என்வாசலுக்கு
தினமும் வந்து போகிறவர்கள்;
என்னுடன் பரிச்சயமானவர்கள்.
இவர்கள்
வருகை நிற்கும் ஓர்நாள்
உயிரில்லாத உடம்பாய்க்
கிடக்கும்
என் வாசல்.

முரண்பாடுகள்

மதில் சுவர்மேல்
ஒற்றைக் காகம்
பருந்தாய் உயரப் பறக்காமல்
பல்லியாய் ஊரவும் முடியாமல்
பரிதவிக்கும் பறவை.
உற்றுப்பார்க்கும் போதெல்லாம்
உறுத்தல்கள் எனக்குள்
நானும் அதுபோல் தானோ?

சுழற்சி

மனித அரவம் கேட்டு
இரை தேடுதல் விட்டு
அவசரமாய் அலைந்தது
புற்று தேடி
பாம்பு ஒன்று.
வைத்திருந்த பூச்சியை
மூச்சில் விழுங்கிக்கொண்டு
தண்ணீரில் குதித்தது தவளை
பாம்பின் வருகை கண்டு.
உல்லாசமாய் நீந்திய மீன்கள்
குதித்தல் கண்டு
பயந்து ஓடி
சிக்கிக் கொண்டன
கூட்டமாய்,
யாரோ விரித்த வலையில்.
பொறுமையாய் நடந்தவன்
ஓடினான் சைக்கிள் கண்டு.
ஓடினான்; ஓடினார்கள்.
கிறகடித்துப் பறந்தன பிரமைகள்
ஆளுக்கொரு திசையாய். ☆

கவிதைத் துளிகள்

முல்லை அமுதன்

1

இரவு முழுதும்
அந்தப் பூக்கள்
அழுதிருக்கின்றன.....
சுரமாயுள்ளனவே!

2

அழைப்பு மட்டுமே
பூவிடம் இருந்து வருகிறது.
சீறகு
தேனை எடுப்பது
வண்டுகளின் கடமை.
மீண்டும் வரும்
என்கிற நம்பிக்கை
பூக்களுக்கு இன்னமும்
இருப்பதால் தான்
தேனுடன்
பூக்கவும் செய்கின்றன.

3

காற்று
புடவை மாற்றிக்கொண்டது...
புயலாக! ☆

இச்சையில் செயல்

மட்டுவில் சதாசிவம்

சூள் என ஒரு வலி,
சொக்கில் இருந்தார்
நுளம்பார் -
வீட்டென் ஒரு அடி
கன்னத்தைப் பொத்தி....

பறந்தது
எனது கண்ணாடி! ☆

ஆற்றின் வேகம்

மழையால் அதிகரிக்கும்

இரஞ்சி இராஜநாயகம்

வானத்தில் போர்மேகங்கள் சூழ்ந்தன
கலைப்பதற்கெந்தச் சூறாவளியும் முயலவில்லை
இனவாதப் பேரிடிகளும்
சிரச்சார மின்னல்களுமாய்
குண்டு மழைபொழிந்து
குருதிவெள்ளம் ஓடவைக்க
முரசறைகிறது அரசு.
அவர்களுக்குத் தெரியாது,
பாய்கின்ற மழைநீர்
எம் வீடுதலையாற்றின்
வேகத்தைக் கூட்டுமென்று! ☆

பிரமொழிக் கவிதை

வெற்று இரவு...

அன்னா அகமத்தோவா
(ரஷ்யா)

மகிழ்ச்சியிலும் துயரிலுமான என்
குரலுக்கு,
அந்த இதயம் இனி
பதில் தராது;
எல்லாம் முடிந்தது.
நீ இல்லாமற் போன
அந்த வெற்று இரவுக்குள்,
எனது பாடல்
ஒலித்தபடி செல்லும் !

ஒருவகைக் காதற் கவிதை

ஆன் ரணசிங்கா
(சிறிலங்கா)

மகன் சொல்கிறான்
நான்,
அறிவியல்பூர்வமாக இல்லை.
மகள் சொல்கிறான்
நான்,
தர்க்கபூர்வமாய் இல்லை.
மருமகன் சொல்கிறான்
நான்,
அதிகார தோரணையில் இல்லை.
என் கணவனோ
ஒன்றுமே சொல்லவில்லை -
புன்னகைக்கிறார்...
என் கரத்தைப் பற்றிக்கொண்டு,
உறங்குவதைப் போல அவர்... !
தமிழில் : கடலோடி

பரிசும் பாராட்டும்

சாரங்கன்

ஆணுவாகி
கருவாகி
உயிராகி
சிறப்பவை
கவிதையும் குழந்தையும்.
பெற்றாலும்
தத் தெடுத்தாலும்
உலகம் போற்ற
வளர்ப்பதற்கே
அதிகம் வேண்டும்
துணீச்சல்.
சிக்கலும் சிரமமும்
தேடிப் பெயர்
வைப்பதுதான்.
துன்பம் தராமல்
தூங்கும் குழந்தைக்கு
நித்தமும் கிடைக்கும்

முத்தமும் தாலாட்டும்.
நல்லதென்று
நான்கு பேர்
சொன்னால் மாத்திரமே
கவிதைக்கும் கிடைக்கும்
பரிசும் பாராட்டும்! ☆

புதுமை வியாபாரி !

வே. செல்வச்சந்திரன்

உலகமே வியாபாரத் தளம்
அரசியலே வியாபாரச் சரக்கு
தேர்தலில் விதைப்பதெல்லாம்
சேர்வின் பின் அறுப்பதற்கே
அறுப்பைச் சுமக்கும் வண்டிமாடு
வாக்குகள் அளித்த மக்கள் நாமே
மந்திரம் கற்க மந்திரவாதி - வியாபார
தந்திரம் கற்க அரசியல்வாதி
வாக்கும் கொடுத்தோம் - விதைக்க
வயலும் கொடுத்தோம்
அரசியல் வியாபாரத்தில்
ஐந்து நிதியாண்டுகள்
ஒவ்வொரு அலைகள்
ஆறாம் வருடம் அவன் கோடஸ்வரன்;
ஆட்போகிறான் இரண்டாம் தரம்,
உழைக்கத் தெரிந்தவன் பிழைக்கிறான்
கொடுக்கப்பிறந்தோம் நாம்?! ☆

நேர்காணல்:
நாக. சிவசிதம்பரம்

நாக சிவசிதம்பரத்தின் கவிதைகள், பல வெளியீடுகளில் இடம்பெற்றுள்ளன; கவியரங்குகளில் பலரதம் கவனத்தை ஈர்க்கும் கவிஞர். தற்போது, கோப்பாய் 'ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி'யில் பயிலுகிறார்.

- எவ்வாறு கவிதை எழுதத் தொடங்கினீர்கள்?
- முதலில் படித்தது, கவிஞர் ச. வே. பஞ்சாட்சரத்தின் 'தண்டலை' (கவியரங்கக் கவிதைகளின் தொகுதி); மன திற்குப் பிடித்தது. அது போல எழுதுகிற ஆசை வந்ததை எழுதி வைத்தேன். கவிதையினைக் கேட்கத் தொடங்கிய காலம் புதுவை இரத்தினதுரையின் 'கவிதை வெளிப்பாடு' மனதைக் கவர்ந்தது. 1987இல் வடமராட்சி மக்களின் அவலமே என்னளவில் கவிதையின் தாக்கமாய் அமைந்தது.
- மரபுக் கவிதையில் உங்கள் ஈடுபாடு பற்றி?
- செய்யுள் யாப்பு - அதன் நுட்பங்கள் - சரியாகத் தெரியாது. செவிக்கினிய ஓசையின் ஈர்ப்பால் எழுதத் தொடங்கினேன். கவிதை அரங்குகளில் 'சந்தச் சுவை'யை உணர முடிந்தது. இன்னும், நான் விரும்பி வாசிக்கும் என் முன்னோரின் மரபினில் புதுமை சேர்ந்த மாற்றமும் எழுதத் தூண்டுகிறது; எனினும் மரபென்று, கவிதை உணர்வற்ற - இடம் நிரப்பும் - சொற்களின் செயற்கையை என்னால் இரசிக்க முடிவதில்லை.
- உங்கள் வாசிப்புத் தளம் எத்தகையது?
- என் வாசிப்பை எண்ணி எனக்குக் கவலை - இயந்திர மாதலே அதிகம். பொதுவாக - ஈழத்துக் கவிஞர்களின் ஆக்கங்களில் பற்றுதல் உண்டு. காரணம், அவை எம் வாழ்வின் உயிர்ப்பை விட்டகலாதவை; மனதால் மொழி பேசுபவை. எங்குமே, வருந்தும் மனிதனை வாசிக்கின்றேன்.
- பொது வாசகரிடையில் சீர்பலம் பெற்றிருக்கும் வைரமுத்து, மு. மேத்தா, அப்துல் ரகுமான் போன்றோரின் கவிதைகள் பற்றி.....?
- படித்தளவில்....., இலகுவாக விளங்க முடிகிறது; இது பொதுமை. ஆயினும் முழுமையும் மனதில் பதியக்கூடிய கவிதை ஆவது இல்லை; வாசித்தபோது மனதில் பதிந்த சிலவும் உண்டு. உதாரணமாக, வைரமுத்துவின் - வடுகம்

பட்டிக் கிராமத்து வறிய விவசாயி; மேத்தாவின் - 'செருப் புடன் ஒரு பேட்டி'; அப்துல் ரகுமானின் - 'மரணம் முற்றுப் புளளி ஆல்ல' கவிதை விளக்கங்கள். படிப் போரைப் பொறுத்து, இவர்களின் நன்மையான - தீமையான பாதிப்புகள் பரவும்.

- 'கணையாழி', 'சுபமங்களா' மற்றும் தழிழகச் சிறுசஞ்சிகைகளில் வரும் கவிதைகள் பற்றி.....?
- இவை பற்றி எனது பரிச்சயம் குறைவு. வழமை போலன்றி வாழ்வின் மிக நுண்ணிய மனித உணர்வுப் பிரதேசங்களைத் தொட்டு, இன்னும் நேயமுடன் எண்ணவும் எழுதவும் செய்கின்றன என அறிகிறேன். ஆயினும் அவற்றின் எல்லாக் கவிதைகளுமே கிறப்புடையவை என, என்னால் கருத இயலாது.
- கவியரங்குகளில் பங்குபற்றிய அநுபவம் பற்றி?
- என் உயிர்ப்பான வரிகள் உணரப்பட்டுள்ளன; 'சத்து மிக்க என் உணர்வுகள் சிலவேளை உணரப்படாதும் உள்ளன. கவிஞர்களின் உணர்வு - அநுபவ வேறுபாட்டால் அரங்கு 'ஒருமை' இழந்ததும் உண்டு. அரங்கு வெறும் பகடிக்கிடமாய் பலவினமாகும். சந்தர்ப்பங்களில், பங்குபற்றுதலில் வெறுப்பு உண்டாகின்றது.
- கவிஞரின் சமூக - அரசியற் பொறுப்புப் பற்றி....?
- கவிஞன் முதலில் மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய மனிதனாய் வாழவேண்டும் என நான் கருதுகிறேன். இவ்வகையில் - பாரதி என் முதல் மனப்பதிவு. இவ்வழி ஈழத்தில் - 'சிறுமை கண்டு பொங்கும் - சுதந்திர உணர்வு' எமது சமூகப் பொறுப்பாய் உணரப்பட்டுள்ளது.
- உங்களின் படைப்பாளுமையை உருவாக்குவதில் ஏனைய கலை - இலக்கிய வகைகள் துணைசெய்கின்றன எனக் கருதுகிறீர்களா?
- ஒருவரது படைப்பாளுமையை பல்துறை அறிவும் அநுபவமும் பூரணப்படுத்தும் என நம்புகிறேன். நாடகம், சிறுகதை, இசைப்பாடல்களில் கவிதையின் உயிர்ப்பைக் காண்கின்றேன். 'கவிதா நிகழ்வு' என்ற ஓர் புத்தாக்கத் திற்கூட, கவிதை 'நாடக இயல்பு' ஆவதை உணர் கின்றோம். பொதுவாக, கலை - இலக்கிய அழகிற்குப் பரந்த 'பார்வை'யில் நன்மை உண்டு என நம்புகிறேன்.

□ உங்கள் அனுபவம் சார்ந்து, இளங்கவிஞர்களுக்கு என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

□ துறைசார்ந்து, புதிய தேடலும் சமூகச் சிந்தனையும் மாகச் செயற்படும் கவிஞர்களின் தொடர்பு, இளங்கவிஞர்களுக்கு அவசியம். தேடி வாசித்து விளங்க - மனம் துலங்க - இத்தொடர்பு துணைசெய்யும்.

□ 'கவிதை' இதழில் சேர்க்கப்பட வேண்டிய அம்சங்கள் பற்றி? தரமான கவிதைகளைத் (தேறல்) தரும்போது, கூடவே ஓர் வாசகனின் பார்வை அல்லது 'விமர்சனம்' ஆக - திறன் விளக்கம் தருவது, பயன்தரும் என நினைக்கிறேன். இன்னும் எம் குழலுக்கு இயைந்த மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளும் சேருதல் பயன்தரும். ☆

“... பல்கிவளர்ந்து பருத்துக் கிளைத்தபடி செல்கின்ற நீண்ட சிறப்புத் தொடர்கதைகள் 'கல்கி' களிலே படித்துக் களித்தவர் நாம் சுற்றும் நமது தரையில் தரியாது சுற்பனைகள் கொண்டு ககனத்தைச் சுற்றுகிற நுட்பம் அறிந்த 'லிகடன்'கள் நூதனங்கள் கூறிக் கிருகிருப்புக் கூட்டும் 'குழுதங்கள்' ஆறக்கிடக்கும் பொழுது முழுவதுமே சுற்று மிகவும் களைத்துக் கிடப்பவர்களும்.....”

உப்புக் கடல்கள் கடந்து நமதுருக்கு அப்பால் இருந்தே அயலார் அனுப்புவதை 'ஆகா உயர்வு' என்று போற்றுவதோடல்லாமல் சாகாகக் கலைகள் தருவோர் அருகிருந்தால், 'ஓகோ இவரா?' என உரைத்தல் நம்போக்கு!”

- மஹாகவி

நன்றி: மலர்

(பங்குனி 1970)

□ □ கவிஞர் சோ. பத்மநாதனின் 'கவிதைக் கலை' கட்டுரைத் தொடர் அடுத்த இதழில் இடம்பெறும். □ □

மாணவர் கவிதைப் போட்டி - 1 முடிவுகள்

முதற் பரிசு ரூபா 100 /=-

இரண்டாம் பரிசு

சோ. மதிசன் (வளவை வாணன்)

ரூபா 50 /=-

ஆண்டு 11A

பு. ஜேம்ஸ் ஜனீவன்

வைத்தீஸ்வரா கல்லூரி,

ஆண்டு 13

யாழ்ப்பாணம்.

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி,

கொக்குவில்.

* இடப்பரிசினையால் இரண்டாம் பரிசுக் கவிதையை வெளியிட முடியவில்லை. பரிசுத் தொகை விரைவில் சேர்ப்பிக்கப்படும்.

கவிதைப் போட்டி - 2

பாடசாலை மாணவரை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக இப் போட்டி நடாத்தப்படுகிறது. பரிசுக்குரியதாகத் தெரியப்படும் இரண்டு கவிதைகளுக்கு முறையே ரூபா 100/-, ரூபா 50/- வழங்கப்படும்; அத்தோடு முதற்பரிசுக் கவிதை, 'கவிதை' இதழில் வெளியிடப்படும்.

விதிகள்:

1. தற்போதைய கல்விச் சூழலைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு, 32 வரிகளுக்குள் 'கவிதை' அமைதல் வேண்டும்.
2. ஆண்டு 9 முதல் உயர்தர வகுப்புவரை பயிலும் மாணவர் இதில் கலந்துகொள்ளலாம்.
3. இவ்விதழில் இணைக்கப்பட்டுள்ள படிவத்தைப் பூர்த்தி செய்து, கவிதையுடன் இணைத்து, கவிதைப் போட்டி, இலக். 1, ஓடைக்கரை வீதி, குருநகர், யாழ்ப்பாணம் என்ற முகவரிக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.
4. ஒருவர் எத்தனை கவிதைகளையும் அனுப்பலாம்; ஆனால் ஒவ்வொரு கவிதைக்கும் தனித்தனிப் படிவம் இணைக்கப் பட்டிருத்தல் வேண்டும்.
5. முடிவு திகதி: 15. 12. 1994

ஓப்பாரி

ஆத்துக்கு அந்தப்புறம்
அரளிப்பூ நந்தவணம்
ஆயத் தெரியாம - நாங்க
அண்மைக்கே ஓப்படைச்சோம்
குளத்துக்கு அந்தப்புறம்
கொடி மல்லிகை சூத்திரக்கு
கொய்யத் தெரியாமே - நாங்க
கொயிலுக்கே ஓப்படைச்சோம்

— ஓர் நாட்டுப்பாடல்

அந்நிய தேசத்தில் என் இனிய நண்பன்!

சோ. மதீசன்

என் இனிய நண்பனே!

ஆவலாய் ஊர்ப் புதினம்

கேட்டிருந்தாய்....!

நான் நலம்..... நாடு நலம்.

ஆனால் நீ.....?

ஆம்!

உன் விருட்சத்தின்

“வேர்”களை வெட்டி - வேற்று

நாட்டில் நட்பிருக்கும்

நண்பனே!

மழைகாலத்தில் வெட்டி

வைத்தால் முளைத்துவிடும்

“குறோட்டன்” செடிகளா

உன் விருட்சம்..... இல்லை

விதையிலிருந்து உருவாகிய

ஆலமரமல்லவா.....!

அதையேன் அந்நிய தேசத்தில்

நட்டாய்.....?

நாடிழந்து வீடிழந்து

“உரிமை”யிழந்து..... அந்நியநாட்டில்

“இருப்பிழந்து” இருக்கும் நண்பனே

நீ..... இவை மட்டுமா

இழந்தாய்... ? உன்

“தமிழ்” முகத்தையே காணவில்லையே!

எங்கு தொலைத்தாய்?

“கனடா” விலா “ஜோர்மனி”யிலா?

ஆம்!

வீடிழந்தும் ... நாடிழக்க மறுக்கும்

புனிதர்களைக் கண்டு ...

பெருமைப்படு.....!

சொந்த மண்ணை மறக்கோம் - என

உறுதி எடு! ☆

* மாணவர் கவிதைப் போட்டி - 1 இல், முதற்பரிசு

பெற்ற கவிதை.

நெகிழவும் எழிலும் ததும்பப் பாடிய நீலாவணன்

□ □

முருகையன்

ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் தமது எழுத்தாக்கங்களிலே வடிவச் செம்மையைக் கவனிப்பதில்லை; அழகியலைப் புறக்கணித்து விடுகிறார்கள் - இப்படியொரு கருத்து நமது இலக்கிய உலகிலே பேசப்பட்டு வந்துள்ளது. அவ்வாறான குற்றச்சாட்டுக்கு எந்த விதத்திலும் உட்பட முடியாத ஒரு சிறந்த கவிஞர் நம்மிடையே இருந்தார் என்றால், அவர் கே. சின்னத்துரை என்னும் பெயர் பூண்ட நீலாவணன் அவர்களே ஆவார்.

நீலாவணன் கிழக்கிலங்கையிலுள்ள பெரிய நீலாவணை என்னும் ஊரைச் சார்ந்தவர்; ஆசிரியர். ஐம்பதுகளிலே கவிதையுலகில் ஒளிவிடத் தொடங்கிய அவர் ஒரு கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக, பல சிறுகவிதைகளையும் சில நெடுங்கவிதைகளையும், நாடகங்களையும், வேளாண்மை என்னும் காவியத்தையும் இயற்றினார். தாமே இலக்கிய எழுத்தாக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்டதுடன் அமையாது, சூழவுள்ள இளைஞர் பலரையும் திரட்டிச் சங்கம் நடத்தி எழுத்தாளர்களை ஊக்கி வளர்த்த செயல்மையமாகவும் அவர் விளங்கினார். மருதூர்க்கொத்தன், மருதூர்க்கனி, எம். ஏ. நு.:மான், பாண்டியூரன், மு. சடாட்சரன், சண்முகம் சிவலிங்கம் ஆகிய எழுத்தாளர்கள் எல்லாம் நீலாவணனுடன் பல்வேறு விதங்களில் தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்களே.

நீலாவணன் உணர்ச்சி மயமானவர்; அழகை ஆராதனை செய்தவர்; இயற்கையின் இனிமைகளை நெஞ்சார நேசித்தவர்; உலகியல் வாழ்வின் மோகனங்களை ஐம்புலன்கள் ஆர அநுபவித்தவர்; அவற்றைத் தமது கலையாக்கங்களில் எழில் ததும்ப மறுபடைப்புச் செய்தவர். இதனை அவர் இயற்றிய பெரும்பாலான கவிதைகளில் நாம் காண்கிறோம்; கண்டு நுகர்கிறோம்.

“தோடம் பழச்சுளைபோல் தொங்கும் நிலவொளியில் ஆட வருவாய் என்று ஆற்றோரம் ஓடத்தே நான் காத்திருந்தேன் நடுச்சாமம் ஆமட்டும்; ஏன் காக்க வைத்தாய் எனை?”

என்று அவர் பாடும்பொழுது, இரவும் நிலவும், கணவும் புணவும். அழகும் சுவையும் குழைந்து வருகின்றன அல்லவா? இந்த மாதிரியாக அவர் தந்த இனிமைப் பிழம்புகள் ஏராளம்.

“ தக்காளிக் கண்ணங்கள் மிக்க சிவப்பேறப்

பக்கத் திருந்திசை நீ பாடுங்கால்

துக்கமுற்று

சித்தம் குழம்பிச் செயலிழந்து, மாமரத்தின்

கொத்துள் குமையும் குயில்”

என்று பாட்டொன்று வந்து வாய்ப்பது அடிக்கடி நிகழும் சம்பவம் அல்ல.

காதலையும் குடும்ப வாழ்வையும் சுற்றிப்படரும் நீலாவணலின் கவிதைகளில் இசைச் சார்பும் முற்பட்டு நிற்பது மற்றொரு பண்பாகும். பல்வேறு சந்தங்களிலும் நமது கவிஞர் பாடல்களை வழங்கியுள்ளார். புதிய சந்தச் சேர்க்கைகளிலும் அவர் பரிசோதனை நடத்தியிருக்கிறார். ‘மின்னல்’, ‘மழை பொழிந்தது’, ‘பொன்னி வயற்புறம் போவதேன்’, ‘தயவு செய்து சிரியாதே’, ‘கொஞ்சவந்தான்’ ஆகிய பாடல்கள் தகுந்த இசைக்கலைஞன் துணையைப் பெறுமானால், தலைசிறந்த தமிழிசைப் பாடல்கள் ஆவது நிச்சயம். ‘தளிருடலை நெளியாதே’ என்று தொடங்கும் பாடலில், நீலாவணன் அருணகிரிநாதருக்குக் கிட்டப் போய் நிற்கிறார்.

“ தளிருடலை நெளியாதே, தயவு செய்து சிரியாதே

மேலாடை

கிழியுமெனில் எறிவாய், என் ஹிருதயமும் அதுபோலா? நிமிராதே

விழிகணையின் விசையினில் வீண் வெளியிலெனை எறியாதே! மறுகாலும்.....

தளிருடலை நெளியாதே தயவு செய்து சிரியாதே! உபகாரம். ”

ஓசை வடிவச் சீர்மையின் முழுநிறைவை இங்கு நாம் காண்கிறோம். நிமிராதே, மறுகாலும், உபகாரம் என்னும் சொற்கள் செய்யுளிலே வாய்ப்பாக வந்து பொருந்தும் வண்ணச் சீர்மையும் பொருட் பொருத்தமும் அற்புதமாக அமைந்து விடுகின்றன அல்லவா?

குழைவான குடும்ப ஓவியங்களையும் எழில்வாய்ந்த இயற்கைக் காட்சிப் படங்களையும் தீட்டும் திறன் வாய்ந்திருந்த நீலாவணன், கூர்மையான சமுதாய விமரிசனங்களிலும்

அக்கறை காட்டினார். இவை மேம்போக்காகச் செய்யப்பட்டவை அல்ல. சுட்டிப்பான நிதரிசன வரையறுப்புப் பெற்றவை - ‘கடவுளே’, ‘தொண்டு’, ‘அடி சட்டையா’, ‘இன்றுனக்கும் சம்பளமா?’ ‘பாவம் வாத்தியார்’ என்பன அப்படிப்பட்டவை.

நீலாவணனின் பிற்காலக் கவிதைகள் சிலவற்றில் அவரது ஆன்ம விசாரத்தையும் நாம் இனங்கண்டு கொள்ளுகிறோம். ‘பலிப்பாலை’, ‘சுமை’ என்பன அப்படிப்பட்ட ஆக்கங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டு.

“கோயிலுக்குப் போகவேன்று வந்தவர்கள் நாங்கள்

கொண்டுவரவில்லை ஒரு காசேனும் கையில்.

ஆயினும்ச் சந்தையினை ஊடறுக்கும் போதில்

ஆசை அலை மோதுவதை ஆர் மறுத்தல் கூடும்?

ஆசைகளுக்கலையாமல் வீசிய கையோடு

ஆலயத்தில் ஆண்டவனைப் பூசித்தோம் நேரில்.

காசு கொண்டு வந்தவர்கள் தோள்களிலே சுமைகள்

காணுகிறோம்; எம் கையில் தூசு கிடையாது”

என்று கூறும் கவிஞர் குரல், உலகியல் நலன்களுக்கு அப்பால் உள்ள விழுமியங்களைக் கோடி காட்டுகிறது போலும்.

நீலாவணன் மிகவும் செயலூக்கம் பெற்றிருந்த காலத்தில் அவரது கவிதைகள் பல, ‘சுதந்திரனில்’ வெளியாயின. அவற்றிற் சில, தமிழ் மக்களின் அரசியல் எழுச்சி தொடர்பானவை என்பது எனது மனப்பதிவு. ஆனால், இதுவரை வெளிவந்த நீலாவணனின் புத்தகங்களில் அத்தகைய ஆக்கங்கள் எவற்றையும் காணோம். இது ஏனோ தெரியவில்லை.

அது எப்படி இருந்தபோதிலும், ஈழத்துக் கவிதை இலக்கிய உருவாக்கத்தில் நீலாவணனின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. அவரது தனித்திறத்தை அடையாளங்கண்டு வரையறுப்பது ஆய்வாளர் கடமையாகும். சி. மொளையரு இருந்த திசையிலே சில தொடக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்; அது போதாது, இன்னும் விரிவான மதிப்பீடுகளும் விளக்கத் துணைகளும் நிறைய வரவேண்டும்.

☆

“ வாழ்வின் நோக்கமா?
வானில், அண்ட வெளியில் என்
விதைகளைத் தூவுவேன்!”
- ஹைக்கூ கவிதை

தேரல்

தென் தமிழ்நாட்டின் பெரிய நீலாவணைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த 'நீலாவணை' (1931 - 1975), ஈழத்தின் முன் வரிசைக் கவிஞரில் ஒருவர். 'வழி', 'வேளாண்மை' ஆகிய நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. 'பாடும் மீன்' என்ற இலக்கிய இதழையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

உறவு!

நீலாவணை

மரணித்துப் போன எங்கள் மானாகப் போடிப் பெரியப்பா, நீர் ஓர் பெரிய மனிதர் தான்! பெட்டி இழைத்தும், பிரம்பு பின்னல் வேலை செய்தும், வட்டிக்குளத்து வரால் மீன் பிடிக்கக் கரப்புகளும் கட்டி விற்றுக் காலத்தை ஒட்டும் ஒருகிழவன் என்றே நம் ஊரறியும், நேற்று வரை.

பத்துநாள் தொட்டுப் பகலிரவாய்ப் பாய்மீதில், வைத்தியமே இன்றி வயிற்றாலடியோடும், சத்தி எடுத்தும், வாய் சன்னி பிசத்தியும், செத்தும் பிழைத்தும் கிடந்தீர் சுவரோரம்.

'எட்டு நாளாக இரணம் எதும் குடலுக்குட் செல்லவில்லை!' என உருகி உம்மணவி வள்ளி, புளுங்கல் அரிசலிந்த வெந்நீரை

அள்ளி உமக்குப் பருக்குகையில், நீர் - அவளை ஐம்பது ஆண்டாய் அனுபவித்துக் கொண்டதற்கும், ஒன்பது பிள்ளைகளை உற்பவித்துப் பெற்றதற்கும், ஈற்றில் உமக்காய் இரவுபகல் கண்விழித்து, ஊத்தை அளைந்ததற்கும், உம் குறைகள் கேட்டதற்கும் ஈடாக, ஓர்வார்த்தை யேனும் இயம்பாமல் போய்விட்டீராமே! புலம்புகிறாள் வள்ளியம்மை!

நாய்ப்படாப் பாடுமது நோயிலவள் பட்டதுண்மை என்றாலும் ஓர்வகையில் ஆனந்தம் வள்ளிக்கு! என்னவென்றால் - தன்புருஷன் மானாகப் போடிக்கும் எத்தனைபேர் சொந்தம்! அதோ, எக்கவுண்டன், எஞ்சினியர் வைத்திய கலாநிதிகள் வர்த்தகர், பேராசிரியர் சத்தா சமுத்திரம்தான் சாதிசனம் என்பதனால்!

தந்திகிடைத்து மிக நொந்துபட்டு வந்தார்கள். அந்தி வரைக்கும்எதும் ஆகாரம் தின்னாமல் சூந்தியிருந்து, குளறி அழுதார்கள்! ஐந்தாறு காரில் இரவே ஊர்போய்விட்டார்!

எத்தனைபேர் சுற்றமிந்த ஏழைக் கிழவனுக்கு! இத்தனைநாள் மட்டுமிது யார்க்கும் தெரியாது! உண்மையினைக் கண்டெடுங்கள் ஊர் - விரலை மூக்கில் வைக்கும் வண்ணம் மறைவாக வாழ்ந்தீர்! இறவாமல்

இன்னும் உயிரோ டிருந்திரே யாமாகில் என்ன வகையாய் அறிவோம் உறவினரை! செத்தாலும் செத்தீர் நும் செல்வக் குடும்பத்தைப் பத்தியமாய்ப் பார்த்திந்தப் பாரில் வழங்கிவரும் உண்மை உறவறியும் ஊர்!

— 1966

☆

முன்புபோல் இன்று வாழ்க்கை இல்லை. சமுதாயத் தேவைகளும் அவற்றையொட்டி எழுந்துள்ள பிரச்சினைகளும் வித்தியாசமானவை. உழைப்பதற்கே நேரம் போதாது தவிக்கின்ற சூழ்நிலை இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. மனிதன் உண்ணுவதும் அவசரத்தில், உறங்குவதும் அவசரத்தில்; எண்ணுவதும் அவசரத்தில், எழுதுவதும் அவசரத்தில். இதனால் காலத்துக்கேற்ற மாறுதல் கவிதையிலும் ஏற்படவேண்டியுள்ளது. எமது நாடும் எமது காலமும் முதற்பொருள் ஆகின்றன. எமது வாழ்வும் எமது பிரச்சினைகளும் கருப்பொருளாகின்றன. இப்பிரச்சினைகள் தோற்றுவிக்கும் உணர்வுகள் உரிப்பொருள் ஆகின்றன. கவிதையின் வடிவம் காலத்துக்கேற்ற மாறுதல் பெறுகின்றது. பழைய நெறிகள் உடைபடுகின்றன. புதிய வழிகள் திறபடுகின்றன. இதனால் ஓய்வுபெற்ற சிலருக்கே உரித்தாயிருந்துவந்த கவிதை, அலைச்சல் உறும் சமுதாயத்திற்கு உரியதாக மாற்றப்படுகிறது. யாப்பு நெறி போற்றிப் பாட்டு எழுதிய பாரதியே வசன கவிதையையும் ஆரம்பித்து வைத்தார். கவிதையானது யாப்பு நெறியில்தான் உருவாகுவது என்ற எண்ணம் அவரால் தகர்க்கப்பட்டது. யாப்பு நெறி மீறிய படைப்புகள் எழுதப்பட்டுவருகின்றன. இதனால்

கவிதை பற்றிச் சில குறிப்புகள் த. இராமலிங்கம்

கவிதை என்றால் என்ன என்று வினா எழுப்பப்பட்டு, விடை காண வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது.

விழுமிய உணர்வு ஒன்று இதயத்தில் கருத்தரித்து உருவம்பெறுவது கவிதையாகும்; விழுமிய பொருள் ஒன்று விவேகத்தில் கருத்தரித்து உருவம் பெறுவது சிந்தனையாகும். கவிதைக்கும் சிந்தனைக்கும் உள்ள இவ்வேறுபாட்டைத் தெளிந்துகொள்ள வேண்டும். கவிதையின்வடிவம் யாப்புநடையிலா உரைநடையிலா இடைப்பட்ட வேறு நடையிலா அமையவேண்டும் என்ற வினா அடுத்தது எழுகிறது. அதோடு மிகப் பழங்காலத்தில் எழுதப்பட்டவை ஆசிரியப்பாவாக அமைந்த காரணம் என்ன என்றும் ஆராய வேண்டியுள்ளது. அக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட கவிதைகள் பின்வந்தவர்களால் ஆசிரியப்பா வடிவில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன எனக் கருதலாம். அக்கால வாக்கிய அமைப்பு வினைமுற்றை முதலும் எழுவாயை அடுத்தும் கொண்டதாக இருந்தது. இதேபோல், அக்கால மக்கள்

ளின் பேச்சுநடையானது ஒலிநயம் மிக்க நடையாக இருந்திருக்கலாம். இதன் காரணமாக புலவனின் விழுமிய உணர்வு உருவம் பெறும்போது ஒலியோட்டம் கொண்டதாக இருந்திருக்கும் இன்னொரு விதமாகவும் கருதலாம்; ஒலியின் வரிவடிவமே சொற்களாகையால், உணர்வு வெளிப்பாட்டிற்கேற்ப சொற்கள் ஒழுங்கு பெறும்போது, ஒலி ஒழுங்கு பெறுகிறது எனலாம்.

ஒலியோட்டமானது ஆடம்பரமான அணிகலன்களைத் தேடிக்கொண்டது ஏன் எனவும் அறியவேண்டும். ஆயிரக்கணக்கான பாடல்கள் எழுதப்பட்டபோது அவற்றையெல்லாம் ஒலையில் எழுதிக் கற்றல் மிகவும் கடினமாக இருந்தது. இதனால் செவியில் இலகுவில் பதிந்து நிலைநிற்கக்கூடிய ஒலி யாப்புகள் அச்சிலிட்டு அறுத்து வைக்கப்பட்டன. அவற்றினூடு நெளிந்து நுழைந்து வெளிவரும் உருவங்களே வாழமுடிந்தன. இன்றோ நிலைமை வேறு. விழிமூலம் கல்வி கற்கக்கூடிய வசதி வாய்ப்புகள் பெருகியுள்ள காலம் இது. புத்தகத்தை விரித்து விழியால் கற்கப் பழகிக்கொண்டோம். இதனால் அன்று தேவைப்பட்ட யாப்பு அச்சுகள் இன்று அவசியமற்ற விட்டன.

இன்று கவிதை வடிவம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்ற வினா எழுகிறது. உணர்வை ஊட்டும் ஒரு நிகழ்ச்சியானது, அந் நிகழ்ச்சி பொருட்களால் இயன்ற காரணத்தால், ஒருவகை ஒலிநயம் கொண்டே இருக்கும். இந்த ஒலிநயமானது மிக நுட்பமாக இருப்பினும், அதைக் கவிஞன் மனம் கிரகித்துக்கொள்ளும். இதனால் உணர்வு வெளிப்பாட்டில் இவ்வொலிநயமும் இணைந்துகொள்கிறது. இவ்வொலியோட்டமே புதுக்கவிதையின் ஒலி ஒழுங்காக அமைகிறது எனலாம்.

செயுள் நடையானது ஓசையோடிருக்கும் காரணத்தால் படிப்பவன் உள்ளத்தில் பரவசத்தை ஏற்படுத்தும் சக்தி படைத்ததாக இருக்கிறது. இதற்கிடான அல்லது மேலான சக்தியைப் புதுக்கவிதை எப்படிப் பெறுகிறது எனவும் நோக்க வேண்டும். விழிப்புலப் படிமங்கள் பழைய நினைவோவியங்கள் குறியீடுகள் மூலம் உணர்வு வெளிப்பாடு நிகழ்ந்து, படிப்பவன் மனதில் பரவசத்தை உண்டாக்கிவிடுகிறது. படித்து முடிந்த பின்னரும் மனக்கண்முன் நிலைபெற்று நினைதொறும் நயம் பயப்பது, நவில் தொறும் நயம் பயப்பது யாப்புவழிக் கவிதை; நினைதொறும் நயம் பயப்பது புதுவழிக் கவிதை.

சொற்களைக் கையாள்வதில் புதிய முறைகளை ஆக்கிக் கொண்டால்தான் இன்று கவிதை வாழமுடியும். கடந்த காலத்

தில் பயன்படுத்தப்பட்ட திறனை இன்றைய பிரச்சினையை விடு விக்கப் பயன்படுத்தவேண்டும். எனவேதான், சொற் சத்தத்தை நோக்கமாகக் கொள்ளாது சொற்சதையையே நோக்கமாகக் கொள்ளவேண்டும். சொற்சத்தம் நோக்கமாகக்கொண்டு எழு தப்படும்போது, சொல்லின் சதைப் பகுதியும் அதன் இணைவு களும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. சில கவிதைகளை ஒலிநயத்துக் காக ஒருமுறையும் கருத்திற்காக இன்னொரு முறையும் வெவ் வேறு ஒழுங்கில் வாசிக்கவேண்டியுள்ளது. பாரதியாரும் அவர் பின் னோரும், ஒலியோட்டமும் பொருளோட்டமும் ஒன்றிணைந்து செல்லும் கவிதைகளை ஆக்கியுள்ளனர் என்பது உண்மையே. எனினும் அவை போன்ற பாடல்களாலும் காலத்தின் தேவை யைப் பூரணமாக நிறைவேற்ற முடியாது. இதனாலேதான் புதுக் கவிதை புதிய முறைகளைக் கருக்கொள்கிறது.

இன்றைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் பணியில் கவிதை ஈடு படாதவரை புதுக்கவிதையும் முழுமைபெற முடியாது. கருத்து இன்னதென்று புலப்படாத வெறும் படிமப் படையல்கள் பெரும் புதிராக அமைந்து, சமுதாயத்திற்குப் பெருஞ் சமையாகிவிடும்.

பழைய உவமானங்கள், உருவகங்கள், குறியீடுகள், படிமங் கள் ஆகியவற்றைக் கடன்பெற்று கவிதை எழுதுவது அதன் சீர்குலைவையே எடுத்துக் காட்டும். சமுதாயத்தில் அவ்வப்போது நிகழும் செயல்களும் நினைவுகளும் பேச்சு மொழியுமே கவிஞ் னுக்குக் கைகொடுக்க வேண்டும்.

இன்று பலர் வழக்கிலுள்ள பிரச்சினைகளையொட்டிய கருத்துகளை சிறு அடிகளில் எழுதிப் பெறும் வடிவத்தைக் கவிதை என்று கூறிக்கொள்கின்றனர். இன்கரன் போன்ற செய்தித்தாள்கள் இவற்றை அரங்கேற்றி அறிமுகஞ்செய்கின்றன. இதன்காரண மாகப் புதுக்கவிதை பற்றித் தவறான கருத்துகள் நிலவுகின் றன; எதிர்ப்புகள் கிளம்புகின்றன. உலகத்திலே புதிசு பிறந்த பொழுதெல்லாம் எதிர்ப்பும் இருந்தே வந்தது; இது சரித்திரம். மெல்லிசைக்கு ஆரம்பத்தில் இருந்த எதிர்ப்பு இப்பொழுது மெல்ல அடங்கிவிட்டது; அது ஒரு தனிக்கலை என்ற உணர்வு பிறந்துவிட்டது. இதேபோல இன்று புதுக்கவிதைக்கும் கிடைக் கின்ற எதிர்ப்பு காலப்போக்கில் அடங்கிவிடும். தரமான புதுக் கவிதைப் படைப்புகளாலும் அவற்றையொட்டிய தரமான விமர்சனங்களாலும் தெளிவு பிறந்து, எதிர்ப்பு மெல்ல மடியும்; அதுவரை, அயராது ஆக்க ஈடுபாட்டில் முனைவது புதுக்கவிதை படைப்போரின் பணியாகின்றது. வாசகன் மனம் சிறைப்பட்டுச் செயலிழக்காது விடுபட்டுச் செயலாற்றும் விழுமிய உணர்வின்

வெளிப்பாடு கவிதையின் சிறப்பை உணர்த்தி நிற்கும். ஈற்றில் புதுக்கவிதைபற்றிய எனது பாடலொன்று:

“ ஆளின் உடலுக்கு ஆனைமுகம் ஒட்டுவதும்
அசுர உடலுக்கு ஆட்டுமுகம் ஒட்டுவதும்
சீர்செய்தல் என்றால் சிரிப்புக் கிடமாகும்!
விம்பம் குறிவைத்துப் பாஞ்சாலிதனை மணத்தல்
கர்ணற்கும் கைகூடாக் காரியமே!
துகில் உரிந்து பார்க்கட்டும் தூய்மை தெரியவரும்!
வண்ணப் பொற் சேலைகளாய் வந்து குவியுமன்றோ! ☆

தெளிவு

வீதிப்பள்ளம் தேக்கிய நீரை
பீச்சி அடித்து
விரையும் இவன் யார்?

வளவை வளவன்

கூசிக்கூறுகும் விழிகள்
மெல்ல
உற்று நோக்க.....
எம்மை உதைத்த அன்றைய
“கருங்காலி!”
‘சி - 90’ இல்
விரைவது அவன்தான்.....
என்னை அவன்
அடையாளங்காண முடியாது
ஆனால் நான்.....
எல்லா அடையாளங்களையும்
அப்போது போலவே
புரிந்துகொண்டேன் -
இன்னும் தெளிவாக!

நெடுந் தெருவின்

சந்தடிகள் ...
விபத்துக்கள்.....
வேடிக்கை விநோத
நடத்தை இவற்றிடையே,
ஒடிக்களைத்த உடலம்
ஓரிடத்தில்
ஒதுங்கிக் கிடக்கிறது

பாவம்.....
பரதேசி என்றழித்து
“பன்னீர்” தெளிப்பதுபோல்,
இன்னும் தெளிவாக!

இருப்பு

சத்தியபாலன்

இந்த வாழ்க்கையோ
என்னை இரைகொண்டபடி.....
இரையானபடியே
இரைதேடுதலில் நான் வீணாபடி.....
அவ்வப்போது
தேடிவந்து என் கதவுதிறப்பாய்
பகிர்ந்துகொள்வோம் சுமைகளை -
பெருமூச்சுக்களாக!
தொடர்ந்தும்.....
உனது வருகைகளின்போது மட்டும்
அர்த்தம் கொண்டு
ஒளிர்வும் அளவிடப்பட்ட காலம்!

'கவிதை'ப் பொழுது

ரூபல்

அறவழி இலக்கியப் பேரவை ஒழுங்குசெய்த கவிதை மூன்றாம் இதழின் அறிமுக விழா, 1. 10. 94 சனி மாலை, நுணாவிலில் அமைந்துள்ள 'அறவழி பயிலக'த்தில், திரு. என். கே. துரைசிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்றது.

அவர் தமது தலைமை உரையில், "இளங்கவிஞர்களின் ஆக்கங்களைக் 'கவிதை' வெளியிடுவது, முக்கியமானது; இதனால் பலரும் பயன்பெற்ற முடிகிறது. சஞ்சிதை வெளியிடுவது கடினமான செயல்; இத்தகைய முயற்சிகளுக்கு நாம் ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும்" எனக் குறிப்பிட்டார்.

அறிமுக உரை நிகழ்த்திய திரு. வளவை வளவன் 'முதலிதழைப் பார்த்தபோது, அதில் இடம்பெற்ற கவிஞர்கள் இதுவரை எங்கிருந்தார்கள் என்ற கேள்வி எழுந்தது. புறக்கணிக்கப்பட்ட - உதாசினம் செய்யப்பட்ட - கவிஞர்களின் கவிதைகளை வெளியிடத்தான் இச்சஞ்சிகை வெளியிடப்படுகிறது" என்றார்.

திரு. ஜி. பொ. செல்லையா விமர்சன உரையாற்றுகையில், "நவீன கவிதை பிராஞ்சு நாட்டில் தோன்றியது. அமெரிக்க நாட்டில் விறமன் இதனை நன்றாகச் செய்திருக்கிறார். பாரதியார், பாரதிதாசன் ஆகியோர் எளிமையான முறையில் கவிதைகளைத் தந்துள்ளார்கள். யதார்த்தபூர்வமாக, மனத்தை ஈர்க்கும்படியாக நவீன - புதிய கவிதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. செ. பொ. சிவசேகரனின் 'கூலுகிற செடி' ஆழமான முறையில் சொற் பொருத்தத்துடன் அழகாக இருக்கிறது அட்டை எளிமையாக - அழகாக - அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நேர்காணலைத் தொகுத்து வெளியிடுவது பிற்காலத்தினருக்குப் பயனாக இருக்கும்" எனச் சொன்னார்.

தி உதயசூரியன் பேசுகையில், "இக்காலம் எப்படியிருந்தது என்பதை ஆராய்வதற்குப் பொருத்தமாக இதிலுள்ள கவிதைகள் உள்ளன. அச்சப் பிழையைத் தேடியும் காணமுடியவில்லை" என்றார்.

மட்டுவில் சி. சதாசிவம் 'கவிதை' ஆசிரியர் ஆகியோரின் குறிப்புரைகளைத் தொடர்ந்து, திரு. க. சீர்தரனின் நன்றியுரையுடன் 'அறிமுக விழா' இனிதே நிறைவுற்றது. ☆

அலைகள்

கடலோடி

கவிதை இதழுக்கு வரும் பெரும்பாலான கவிதைகள் நீண்டவையாகவே உள்ளன. 'இதுதான் எனது முதற் கவிதை' என்ற குறிப்புடன் வரும் கவிதைகள்கூட, 'பக்கம் பக்கமாக' நீண்டுள்ளன. மேத்தா, வைரமுத்து போன்ற 'ஜனரஞ்சகக்' கவிஞர்களின் கவிதைகளைப் பார்த்து, இவ்வாறு நீண்டதாகத்தான் எழுத வேண்டுமென்று கருதிவிடுகிறார்கள் போலும்! இதனால், 'நல்ல கவிதை'யில் இருக்கவேண்டிய இறுக்கம் - செறிவு - இல்லாமற் போய்விடுகிறது; கவிதையின் மையப் பொறி சிதறிவிடுகிறது; தேவையற்ற சொற்களும் விளக்கங்களும் 'அலட்டல்களாகக்' குவிக்கின்றன; கவிதை தரத்தினை இழக்கிறது. இளங்கவிஞர்கள் தமது அனுபவங்களை - உணர்வுகளை, ஓரளவு சிறிய வடிவில் - 32 வரிகளுக்குள் - வெளிப்படுத்த முயல்வது நல்லது. மைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தத் தேவையான சொற்களை மட்டுமே அவர்கள் கையாளவேண்டும் - இது அவர்களது வளர்ச்சிக்கு உதவும். 'இரண்டு சொற்களில் கூறவேண்டியதை நான் மூன்று சொற்களில் கூறமுயலவில்லை' என்று பெருமைப்படுவார் - தமிழின் சிறந்த கவிஞர்களில் ஒருவரான பசுவய்யா!

இந்த இதழில் வந்துள்ள அன்னா அகமத்தோவா, லாங்ஸ்ரன் ஹியூக்ஸ் ஆகியோரின் கவிதைகள் இரண்டுமே சிறியவைதான். முதலாமவர், ரஷ்ய மொழியில் எழுதி உலகப் புகழ்பெற்ற பென் கவிஞர்; மற்றையவரும் புகழ்பெற்ற அமெரிக்க நீக்ரோக் கவிஞர். தமிழிலும், புகழ்பெற்ற கவிஞர் பலர் - கு. ப. ரா., தி.சே. வேணுகோபாலன், தருமு சிவராமு, பசுவய்யா, மஹாகவி, தா. இராமலிங்கம் போன்றோர் - சிறிய வடிவில் நல்ல கவிதைகள் பலவற்றை எழுதியுள்ளனர்.

☆ ☆

'கவிதை' இதழைப் பாராட்டி வரும் கடிதங்கள் பலவற்றில், 'தமிழில் கவிதைக்கான முதலாவது இதழ் இதுதான்' என்பது போன்ற கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன; ஆனால், இது சரியான கருத்தல்ல. ஈழத்திலே தேன்மொழி (1955), நோக்கு (1964), கவிஞன் (1969) ஆகிய இதழ்களும்; தமிழ்நாட்டில் குயில், நாணல், வானம்பாடி, ழ, போன்ற இதழ்களும் வெளிவந்துள்ளன - நவீன கவிதை என்ற இதழ் தற்போது வெளி வருகிறது.

ஆயினும், இளங்கவிஞர்களுக்காக வெளிவரும் இதழ் என்பதே 'கவிதை'யின் தனிச்சிறப்பாகலாம்! ○

கூடல்

இளங்கவிஞர்களுக்கான இருநிங்கள் ஏடு 'கவிதை' (ஆவணி - புரட்டாதி 94) பெற்றுப் படித்தேன். "கவிதையோ ஒரு அற்புதமான மின்னல்", "கவிதை மானுடத்தின் விமோசனம்" என்ற (பக். 2) வரிகள் என் நெஞ்சைக் கெளவின. 'கவிதை' பற்றிய சிந்தனைகளை கலாநிதி எம். ஏ. நுஹ்மான், கவிஞர் சோ. பத்மநாதன் போன்றோர் சுருங்கிய வரிகளில் ஆழமாகத் தந்துள்ளனர்; வாசகனின் தேடலுக்குத் தனிபோடும் வகையிலமைந்துள்ளன. நெஞ்சைத் தொடும் கவிதைகளாக 'விழித்தெழு' (கு. சுபேஸ்கரன்), 'தாய்மண்ணும் நாமும்' (இ. யனார்த்தன்), 'ஆக்காண்டி' (சண்முகம் சிவலிங்கம்) என்பன அமைகின்றன. மாணவர்களுக்கான கவிதைப் போட்டி, அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை வரவேற்கப்படவேண்டியது. நூலக சேவைபற்றி வெளியிடப்பட்டுள்ள கருத்து சிந்தனை விரிவைத் தருவதாகின்றது. படைப்பாற்றலை ஊக்குவிக்கும் 'நேர்காணல்' (செ. பொ. சிவனேசு) இன்றைய இலக்கியக் களத்துக்கு நல்ல முன்மாதிரியாக அமைந்துள்ளது. 'கவிதை'யில் வந்துள்ள கூத்தனின் மதிப்புரையில், "அறிவினால் விளங்கிக்கொள்ளப்படும் கவிதைகளை விட உணர்வினால் புரிந்துகொள்ளப்படும் கவிதைகளே சிறந்தவை" என்ற கருத்து, மிகுந்த யதார்த்தமான கூற்றாகிறது. 'இளமைக்காலம்' என்னும் வாசினின் கவிதை, ஈழத்திலக்கிய நெஞ்சங்களை ஒரு 'உலுக்கு உலுக்கும்' என்பது என் கருத்து.

க. நாகேஸ்வரன் எம். ஏ.
புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி,
யாழ்ப்பாணம்.

நீங்கள் நினைந்து அனுப்பிய 'கவிதை' இதழ் கிடைத்தது; 'அலை' ஓயாது என்பதை நினைவுபடுத்துவதுபோல. 'கவிதை' பல புதிய தகவல்களைக் கொண்டுவந்துள்ளது. இங்கு ஏதேனும் ஒரு இதழுக்கு எழுதவேண்டும்.

ரவிக்குமார்
'நிறப்பிரிகை',
பாண்டிச்சேரி.

* 'கூடல்' பகுதிக்கு 'விவேக'மான டொட்டைக்கடிதங்கள் வருகின்றன; இந்த 'அருபர்'கள், சொந்தப் பெயருடன் எழுதுவதே அழகானது. சொந்தப் பெயர், தெளிவான முகவரி என்பவற்றைக் கொண்டுவராத ஆக்கங்கள் பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

- ஆசிரியர்

உங்கள் ஜவுளித் தேவைகளை
நிறைவுசெய்து
உங்கள் இனிமையான நெஞ்சங்களில்
'ராஜமூத்திரை'
பதிப்பவர்கள் ..

உங்கள் இல்லங்களில் நிகழும்
மங்கள வைபவங்களுக்கேற்ற
கூரைச் சேலைகள், காஞ்சிபுரம்
பனாரஸ் மணிப்பூரி
பட்டு ஜவுளிகளுக்கும்
பட்டு வேட்டி சால்வை
என்பனவற்றுக்கும்

நங்கையர் வீரும்பும்
நவநாகரீக ஸ்கேட், சிளவ்ஸ்
சல்வார் கமிஷ்
ஆடவர்களுக்கேற்ற
சேட், ரீசேட் வகைகளுக்கும்
சின்னஞ்சிறார்களுக்கான
பேசி கவுண், துடவகைகள்,
ரீசேட், ஜீன்ஸ்
என்பனவற்றுக்கும்

நீங்கள் வீஜயம் செய்யவேண்டிய
ஒப்பற்ற ஸ்தாபனம்!

கிருஷிகா ஆடை அகம்
இலக். 69A, சிறப்பு அங்காடி,
யாழ்ப்பாணம்.

திளை: சுகுணலக்ஷ்மி ஆடை அகம்
140, சிரதான வீதி, பருத்தித்துறை.

பாடசாலை உபகரணங்கள்
இந்திய - இலங்கைச் சஞ்சிகைகள்
நாவல் - சிறுகதை - அறிவு நூல்கள்
வீடுதலைப் புலிகளின் வெளியீடுகள்
வாழ்த்து அட்டைகளிற்கு

ஸ்ரீகாந்த் புத்தகசாலை

165, மின்சாரநிலைய வீதி,
(இராசன் விதி)
யாழ்ப்பாணம்.

தலைமையகம்:

மக்மிலன் புத்தகசாலை

இலக். 3, பழைய பஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

கிளை:

ஸ்ரீகாந்த் புத்தகசாலை

நல்லூர்.

✳ 'போட்டோஸ்டர்' சிரதி செய்து கொடுக்கப்படும்.

மாறன் பதிப்பகம், 664, கேணல் கிட்டு சாலை, யாழ்ப்பாணம்.